

ความเห็นส่วนตัว
ของ นายจิรนิติ หะวานนท์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๒๑/๒๕๖๘

เรื่องพิจารณาที่ ๑๒/๒๕๖๘

วันที่ ๒๒ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง { ศาลอุทธรณ์
-

ผู้ร้อง

ผู้ถูกร้อง

ประเด็นวินิจฉัย

ประเด็นที่หนึ่ง พระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม หรือไม่

ประเด็นที่สอง พระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๑ วรรคสอง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม และมาตรา ๒๙ วรรคสอง หรือไม่

ประเด็นที่สาม พระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๑ วรรคสาม ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม หรือไม่

ความเห็น

คดีนี้ ศาลอุทธรณ์ส่งคำโต้แย้งของผู้ถูกร้องขอ (นายแส จิ้นเจียง หรือ SHE Zhijiang) ในคดีที่พนักงานอัยการขอส่งผู้ร้ายข้ามแดนเพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๑ ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่าพนักงานอัยการ สำนักงานต่างประเทศ สำนักงานอัยการสูงสุด ยื่นคำร้องต่อศาลอาญาตามคำร้องขอของรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน ขอให้รัฐบาลไทยส่งตัวผู้ถูกร้องขอเป็นผู้ร้ายข้ามแดนเพื่อไปดำเนินคดีที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนตามพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยกล่าวหาว่าผู้ถูกร้องขอร่วมกับผู้ต้องสงสัยรายอื่นเปิดกิจการเว็บไซต์การพนันหลายรูปแบบ บริหารจัดการให้ประชาชนในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการพนันออนไลน์ข้ามพรมแดน และก่อสร้างเมืองใหม่ในเขตพิเศษสุ่ยโก่กู๋ของประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา เพื่อรวบรวมอุตสาหกรรมการพนัน

ทั้งที่ดำเนินการด้วยตนเองและให้บริการแพลตฟอร์ม (Platform) รวมถึงการสนับสนุนด้านเทคนิค แก่ผู้ให้บริการพินออนไลน์ อันเป็นความผิดตามกฎหมายอาญาแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน ข้อหา เปิดกาสิโนโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย มีโทษจำคุกมากกว่าหนึ่งปี ถือเป็นความผิดตามกฎหมายไทยเทียบได้ กับความผิดตามพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ มาตรา ๑๒ ความผิดตามพระราชบัญญัติ ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๓) มีอัตราโทษจำคุก มากกว่าหนึ่งปีเช่นเดียวกัน ตามที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญาระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐ ประชาชนจีนว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน และมีใช้ความผิดที่มีลักษณะทางการเมืองหรือเป็นความผิด ทางทหาร ผู้ถูกร้องขอยังไม่เคยได้รับการพิจารณาหรือพิพากษาลงโทษหรือปล่อยตัวสำหรับข้อหาดังกล่าว ในราชอาณาจักรไทยหรือสาธารณรัฐประชาชนจีนมาก่อน รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนยืนยันว่า หมายจับผู้ถูกร้องขอใช้บังคับได้และคดียังไม่ขาดอายุความ ขอให้ศาลอาญามีคำสั่งขังผู้ถูกร้องขอไว้เพื่อส่งตัว เป็นผู้ร้ายข้ามแดนไปดำเนินคดีที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ผู้ถูกร้องขอยื่นคำให้การว่า ผู้ถูกร้องขอ ไม่ได้กระทำความผิดตามฟ้อง และผู้ถูกร้องขอมีสัญชาติกัมพูชาไม่ใช่สัญชาติจีน ขอให้ยกฟ้อง ศาลอาญา มีคำสั่งให้ขังผู้ถูกร้องขอไว้เพื่อส่งตัวข้ามแดนไปยังประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ผู้ถูกร้องขอยื่นอุทธรณ์ ระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ ผู้ถูกร้องขอยื่นคำโต้แย้งว่า พระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๑ ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๙ ด้วยเหตุผลสรุปได้ว่า (๑) แม้ผู้ถูกร้องขอ เป็นบุคคลต่างด้าว แต่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ วรรคหนึ่ง เป็นบทบัญญัติทั่วไปที่คุ้มครองศักดิ์ศรี ความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคลทุกคนอย่างเสมอภาคโดยไม่ได้แบ่งแยกว่า เป็นคนไทยหรือคนต่างด้าว ผู้ถูกร้องขอมีสิทธิตามรัฐธรรมนูญที่จะโต้แย้งความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ได้ (๒) พระราชบัญญัติส่งผู้ร้าย ข้ามแดน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง (๒) บัญญัติเหตุที่ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์จะมีคำสั่ง ขังบุคคลไว้เพื่อส่งข้ามแดนโดยให้ศาลพิจารณารับฟังพยานหลักฐานแต่เพียงว่า คดีมีมูลที่จะรับฟ้อง ไว้พิจารณาหรือไม่เท่านั้น และไม่ให้ศาลมีอำนาจพิจารณาเนื้อหาแห่งคดีว่าผู้ถูกร้องขอกระทำความผิด จริงหรือไม่ ส่วนมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง (๓) บัญญัติหลักเกณฑ์ว่าความผิดซึ่งเป็นเหตุให้ร้องขอส่งผู้ร้าย ข้ามแดนได้จะต้องไม่ใช่ความผิดที่มีลักษณะทางการเมืองหรือความผิดทางทหารโดยเฉพาะ เป็นการบัญญัติ กฎหมายโดยไม่เปิดโอกาสให้ศาลใช้ดุลพินิจรับฟังพยานหลักฐานหรือข้อเท็จจริงอันเป็นข้อยกเว้นอื่น บทบัญญัติมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) จำกัดสิทธิในกระบวนการยุติธรรมของผู้ถูกร้องขอ

เกินสมควรแก่เหตุ ไม่เป็นไปตามหลักความได้สัดส่วน ไม่สอดคล้องกับหลักนิติธรรม และไม่ได้ระบุถึง เหตุผลความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพเอาไว้ ทั้งยังมุ่งหมายใช้บังคับแก่การพิจารณาคดีส่งผู้ร้ายข้ามแดนเป็นการเจาะจง ทำให้บุคคลไม่เสมอกันในกฎหมายและถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๙

(๓) พระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๑ วรรคสอง บัญญัติให้ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยคำคัดค้านเฉพาะเหตุที่ให้ศาลมีคำสั่งตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๙ โดยพิจารณาว่า ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไปโดยมีพยานหลักฐานเพียงพอหรือไม่เท่านั้น เป็นการจำกัดสิทธิของผู้ถูกร้องขอที่จะยกข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายและพยานหลักฐานอื่นนอกเหนือจากพยานหลักฐานที่คู่ความนำสืบไว้แล้ว เพื่อให้ศาลอุทธรณ์พิจารณาในประเด็นเรื่องอำนาจฟ้อง การรับฟังพยานหลักฐานตลอดจนข้อยกเว้นหรือข้อห้ามที่ไม่ให้ส่งผู้ถูกร้องขอไปยังประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๑๓ สนธิสัญญาระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีนว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ฉบับลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ค.ศ. ๑๙๙๓ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ข้อ ๓ ข้อ ๔ และข้อ ๗ รวมถึงอนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการประติบัติหรือการลงโทษอื่นที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี (Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment - CAT) ข้อ ๓ เป็นการจำกัดสิทธิในกระบวนการยุติธรรมเกินสมควรแก่เหตุ ไม่ชอบด้วยหลักความได้สัดส่วนและไม่ระบุเหตุผลความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพไว้ มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่การพิจารณาคดีส่งผู้ร้ายข้ามแดนเป็นการเจาะจง ทำให้ผู้ถูกร้องขอไม่มีความเสมอกันในกฎหมาย เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อผู้ถูกร้องขอ ไม่ชอบด้วยหลักสันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิด ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๙

(๔) พระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๑ วรรคสาม บัญญัติให้คำพิพากษาศาลอุทธรณ์เป็นที่สุด โดยไม่ได้บัญญัติข้อยกเว้นหรือเปิดโอกาสให้มีการขออนุญาตหรือรับรองให้ฎีกาเป็นบทบัญญัติที่มีมาตรฐานต่ำกว่ากฎหมายอื่นที่ให้สิทธิคู่ความฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์ได้ด้วยการขออนุญาตหรือรับรองให้ฎีกา เช่น ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๑ พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญาและประเพณีมิชอบ พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๔๔ หรือพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๙ ทำให้ผู้ถูกร้องขอไม่ได้รับการพิจารณาหรือทบทวนคดีจากศาลสูงตามหลักการตรวจสอบการพิจารณาคดี (Double Degree of Jurisdiction Principle) บทบัญญัติดังกล่าวไม่ได้ระบุเหตุผลความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ อีกทั้งทำให้สิทธิในการดำเนินคดี

ส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับการดำเนินคดีอื่นไม่เสมอภาคกัน เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อผู้ถูกร้องขอ
จึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยแล้ว เห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ เป็นบทบัญญัติที่วางหลัก
ความเป็นกฎหมายสูงสุดของรัฐธรรมนูญไว้ มิได้มีข้อความที่เป็นการคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพไว้เป็นการเฉพาะ
เป็นกรณีที่ไม่อาจมีบทบัญญัติของกฎหมายใดที่จะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ ได้ นอกจากนี้
ผู้ถูกร้องขอมิได้ให้เหตุผลว่าพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตราต่าง ๆ ดังกล่าวอ้างนั้น
ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ อย่างไร จึงไม่มีประเด็นที่จะพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติ
ส่งผู้ร้ายข้ามแดนขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ และมาตรา ๒๕

เห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคล
อย่างครอบคลุมทั่วถึงไม่ว่าเป็นปวงชนชาวไทยหรือไม่ ย่อมได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ
พระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นบทบัญญัติของกฎหมายที่อนุวัติการให้เป็นไปตาม
หลักสากลว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามอาชญากรรมที่ผู้กระทำความผิดอาศัย
เขตอำนาจศาลของแต่ละประเทศหลบหนีไปอยู่อาศัยในประเทศอื่นเพื่อให้พ้นการลงโทษจากการกระทำ
ความผิด พระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังกล่าวบัญญัติไว้แล้วว่า มีบทบัญญัติ
บางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล สำหรับประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน
ทำสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนและประเทศไทยอนุวัติการให้เป็นไปตามสนธิสัญญาโดยตราพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน พ.ศ. ๒๕๔๑ ใช้บังคับแล้ว
คดีจึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง พระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง (๒)
และ (๓) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม หรือไม่

เห็นว่า พระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติหลักเกณฑ์การส่งผู้ร้ายข้ามแดนว่า
ความผิดที่ประเทศภาคีจะขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจะต้องเป็นความผิดตามกฎหมายแห่งราชอาณาจักรไทยด้วย
ตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีอาญา (International Criminal Law) ว่าด้วยความผิด
แห่งสองประเทศ (Double Criminality) บทบัญญัติมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง (๒) ที่บัญญัติให้ศาลพิจารณา
ส่งผู้ร้ายข้ามแดนโดยพิจารณาว่าคดีมีมูลที่จะรับฟ้องไว้พิจารณา นั้น เป็นการพิจารณาในเบื้องต้นว่า
คดีมีมูลความผิด ส่วนการพิจารณาว่าจะเป็นการผิดตามกฎหมายของประเทศที่ขอส่งผู้ร้ายข้ามแดน
หรือไม่ ย่อมเป็นไปตามการพิจารณาตามกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมของประเทศที่ความผิดเกิดขึ้น
ซึ่งถูกต้องตามหลักทางอาญาว่าการกระทำเป็นความผิดเพราะมีกฎหมายบัญญัติว่าเป็นความผิด หากให้

ศาลไทยมีอำนาจที่จะพิจารณาวินิจฉัยตามกฎหมายของประเทศอื่นด้วย อาจวินิจฉัยไม่ถูกต้องตามกฎหมายของประเทศนั้นและขัดต่อหลักการไม่ลงโทษซ้ำในการกระทำความผิดครั้งเดียวกัน (Double Jeopardy) สำหรับมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง (๓) เป็นบทบัญญัติคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลที่มีความคิดเห็นทางการเมืองแตกต่างกันหรือเป็นความผิดทางทหารซึ่งเป็นเรื่องความมั่นคงของประเทศ ย่อมเป็นบทบัญญัติที่เป็นคุณแก่ผู้ที่ถูกร้องขอให้ส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดนอยู่แล้ว สอดคล้องกับกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (International Covenant on Civil and Political Rights - ICCPR) และกฎหมายระหว่างประเทศเกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามอนุสัญญาหลายฉบับ บทบัญญัติดังกล่าวเป็นไปตามหลักความได้สัดส่วน ไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพเกินสมควร ไม่กระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ไม่ขัดต่อหลักความเสมอภาค และมีใช้เป็นการเลือกปฏิบัติ

ประเด็นที่สอง พระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๑ วรรคสอง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม และมาตรา ๒๙ วรรคสอง หรือไม่

เห็นว่า พระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๑ วรรคสอง บัญญัติให้ศาลอุทธรณ์พิจารณาวินิจฉัยคำคัดค้านเฉพาะเหตุที่ศาลมีคำสั่งตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๙ โดยพิจารณาว่าศาลชั้นต้นได้มีคำสั่งไปโดยมีพยานหลักฐานเพียงพอหรือไม่ นั้น การพิจารณาของศาลชั้นต้นเป็นการพิจารณาของศาลที่ใช้อำนาจตุลาการตามกระบวนการยุติธรรม ซึ่งให้ออกาสคู่ความในการต่อสู้คดีอย่างเต็มที่ด้วยความเป็นธรรม เมื่อพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้ออกาสผู้ถูกร้องขออุทธรณ์คัดค้านคำสั่งของศาลชั้นต้นได้ย่อมเป็นการให้ออกาสในการต่อสู้คดีอย่างเต็มที่แล้ว การที่กฎหมายบัญญัติให้การพิจารณาวินิจฉัยของศาลอุทธรณ์ให้พิจารณาว่าศาลชั้นต้นมีคำสั่งไปโดยมีพยานหลักฐานเพียงพอหรือไม่ตามเงื่อนไขที่กำหนดในมาตรา ๑๙ ซึ่งเป็นขอบเขตที่เหมาะสมดังวินิจฉัยไว้ในประเด็นที่หนึ่ง เป็นความเหมาะสมกับการพิจารณาวินิจฉัยแล้วตามควรแก่กรณี เป็นการให้ออกาสผู้ถูกร้องขอในการต่อสู้คดีได้อย่างเต็มที่แล้ว มิฉะนั้น หากให้ศาลอุทธรณ์ต้องพิจารณาวินิจฉัยความผิดก็จะขัดต่อหลักการไม่ลงโทษซ้ำในการกระทำความผิดครั้งเดียวกัน (Double Jeopardy) นั้นเอง มาตรา ๒๑ วรรคสอง จึงเป็นไปตามหลักความได้สัดส่วนสอดคล้องกับหลักนิติธรรม ไม่เป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพเกินสมควรแก่เหตุ ไม่กระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ไม่ขัดต่อหลักความเสมอภาค ไม่เป็นการเลือกปฏิบัติ มิใช่เป็นการมุ่งหมายใช้บังคับแก่การพิจารณาคดีส่งผู้ร้ายข้ามแดนเป็นการเจาะจงเท่านั้น และไม่ใช้การสันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยมีความผิด

ประเด็นที่สาม พระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๑ วรรคสาม ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม หรือไม่

เห็นว่า มาตรา ๒๑ วรรคสาม บัญญัติให้คำพิพากษาศาลอุทธรณ์เป็นที่สุดท้าย เป็นบทบัญญัติที่เป็นไปตามความเหมาะสมตามควรแก่กรณี ปรากฏอยู่ในกฎหมายวิธีพิจารณาความหลายฉบับ มิได้ใช้เฉพาะพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. ๒๕๕๑ เท่านั้น การบัญญัติให้คำสั่งหรือคำพิพากษาของศาลใดศาลหนึ่งเป็นที่สุดท้าย ย่อมเป็นไปตามความเหมาะสมและความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่คู่ความทุกฝ่าย สอดคล้องกับหลักสิทธิคู่ความที่จะได้รับการพิจารณาทบทวน ๒ ชั้นศาล (Double Degree of Jurisdiction Principle) ช่วยให้ผู้ต้องหาและจำเลยได้รับการพิจารณาเนื้อหาการกระทำต่อไปอย่างรวดเร็วว่าเป็นความผิดหรือไม่ ไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพเกินสมควร ไม่กระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ไม่ขัดต่อหลักความเสมอภาค และไม่เป็นการเลือกปฏิบัติ

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงเห็นว่า

ประเด็นที่หนึ่ง พระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม

ประเด็นที่สอง พระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๑ วรรคสอง ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม และมาตรา ๒๙ วรรคสอง

ประเด็นที่สาม พระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๑ วรรคสาม ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม

(นายจิรนิติ หะวานนท์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ